

Lev XIV.: „Svätosť je pre všetkých“ (12)

V rámci týždennej katechézy sa pápež vo svojom zamyslení zameril na dva kľúčové úseky dokumentu *Lumen gentium* – piatu kapitolu, ktorá sa venuje všeobecnému povolaniu k svätosti v Cirkvi, a šiestu kapitolu, venovanú zmyslu a poslaniu zasväteného života.

08.04.2026

II. Dogmatická konštitúcia *Lumen gentium*

7. Svätosť a evanjeliové rady v Cirkvi

Čítanie: 1 Sol 4, 1 – 3

Napokon vás teda, bratia, prosíme a napomíname v Pánu Ježišovi, aby ste čoraz viac rástli v tom, čo ste od nás prijali: ako máte žiť a páčiť sa Bohu, ako aj žijete. Ved' viete, aké príkazy sme vám dali z moci Pána Ježiša. Lebo to je Božia vôľa, vaše posvätenie.

Drahí bratia a sestry, dobré ráno a vitajte!

Dogmatická konštitúcia Druhého vatikánskeho koncilu, Lumen gentium (LG) o Cirkvi, venuje celú piatu kapitolu všeobecnému povolaniu všetkých veriacich k

svätosti: každý z nás je povolaný žiť v Božej milosti, praktizovať čnosti a pripodobňovať sa Kristovi. Svätosť podľa koncilovej konštitúcie nie je výsadou niekoľkých, ale darom, ktorý zaväzuje každého pokrsteného usilovať sa o dokonalosť lásky, teda o plnosť lásky k Bohu i k blížnemu. Láska je totiž srdcom svätosti, ku ktorej sú povolaní všetci veriaci: vliat ju Otec skrze Syna Ježiša a táto čnosť „riadi všetky prostriedky posväcovania, dáva im formu a vedie ich k ich cieľu“ (LG, 42). Najvyšším stupňom svätosti, tak ako na začiatku Cirkvi, je mučeníctvo, „najvyššie svedectvo lásky“ (LG, 42): preto koncilový text učí, že každý veriaci má byť pripravený vyznať Krista až po preliatie krvi (porov. LG, 42), ako sa to vždy dialo a deje aj dnes. Táto pripravenosť na svedectvo sa uskutočňuje zakaždým, keď kresťania zanechávajú v spoločnosti znamenia viery a lásky a angažujú sa za spravodlivosť.

Všetky sviatosti, a zvlášť Eucharistia, sú pokrmom, ktorý napomáha rásť svätému životu a pripodobňuje každého človeka Kristovi, ktorý je vzorom a mierou svätosti. On posväcuje Cirkev, ktorej je hlavou a pastierom: svätosť je v tomto zmysle jeho darom, ktorý sa prejavuje v našom každodennom živote vždy, keď ho s radosťou prijímame a odpovedáme naň s angažovanosťou. V tejto súvislosti svätý Pavol VI. na generálnej audiencii 20. októbra 1965 pripomenul, že Cirkev, aby bola autentická, chce, aby všetci pokrstení „boli svätí, teda skutočne jej dôstojnými, silnými a vernými synmi“. To sa uskutočňuje ako vnútorná premena, v ktorej sa život každého človeka pripodobňuje Kristovi mocou Ducha Svätého (porov. Rim 8, 29; LG, 40).

Lumen gentium opisuje svätosť Katolíckej cirkvi ako jej podstatnú vlastnosť, ktorú treba prijímať vo

viere, keďže sa o nej vyznáva, že je „neporušiteľne svätá“ (LG, 39). To neznamená, že je svätá už plne a dokonale, ale že je povolaná potvrdzovať tento Boží dar počas svojho putovania k večnému cieľu, keď „napreduje vo svojom putovaní, prenasledovaná svetom a potešovaná Bohom“ (LG, 8). Smutná skutočnosť hriechu v Cirkvi, teda v každom z nás, pozýva každého viesť opravdivý život obrátenia a zverovať sa Pánovi, ktorý nás obnovuje v láske. Práve táto nekonečná milosť, ktorá posväcuje Cirkev, nám zveruje aj úlohu, aby sme každý deň uskutočňovali naše obrátenie. Preto svätosť nemá iba praktický rozmer, akoby sa dala zredukovať na etické úsilie, hoci aj veľké, ale týka sa samotnej podstaty kresťanského osobného i spoločného života.

V tejto perspektíve má rozhodujúce miesto zasvätený život, ktorému koncilová konštitúcia venuje šiestu

kapitolu (porov. LG, 43 – 47). Vo svätom Božom ľude predstavuje prorocké znamenie nového sveta, zakúšaného už teraz v dejinách. Znamením Božieho kráľovstva, ktoré je už prítomné v tajomstve Cirkvi, sú totiž evanjeliové rady, ktoré dávajú formu každej skúsenosti zasväteného života: chudoba, čistota a poslušnosť. Tieto tri čnosti nie sú príkazmi, ktoré by spúťavali slobodu, ale sú oslobodzujúcimi darmi Ducha Svätého, prostredníctvom ktorých sú niektorí veriaci úplne zasvätení Bohu. Chudoba vyjadruje úplnú dôveru v Božiu prozreteľnosť a oslobodzuje od vypočítavosti a vlastného prospechu. Poslušnosť má za vzor darovanie seba samého, ktoré Kristus priniesol Otcovi, a oslobodzuje od podozrievania a túžby po nadvláde. Čistota je darovaním nerozdeleného a čistého srdca v láske, v službe Bohu a Cirkvi.

Pripodobňujúc sa tomuto štýlu života, zasvätené osoby vydávajú svedectvo o všeobecnom povolaní celej Cirkvi k svätosti vo forme radikálneho nasledovania.

Evanjeliové rady ukazujú plnú účasť na Kristovom živote až po kríž: práve z obety Ukrižovaného sme všetci vykúpení a posvätení. Keď kontemplujeme túto udalosť, vieme, že niet ľudskej skúsenosti, ktorú by Boh nemohol vykúpiť: aj utrpenie, prežívané v spojení s Pánovým utrpením, sa stáva cestou svätosti. Milosť, ktorá obracia a premieňa život, nás tak posilňuje v každej skúške. Neukazuje nám ako cieľ nejaký vzdialený ideál, ale stretnutie s Bohom, ktorý sa z lásky stal človekom. Panna Mária, presvätá Matka vteleného Slova, nech vždy sprevádza a ochraňuje našu cestu.

Preklad: Martin Jarábek

Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/lev-xiv-svatost-je-pre-
vsetkych-12/](https://opusdei.org/sk-sk/article/lev-xiv-svatost-je-pre-vsetkych-12/) (09.04.2026)